

mand for, er, at vi synes, at det, der må være opgaven, når Danmark har verdensrekord i at skulle leve op til en reduktionsprocent på 21, er at finde en balance mellem nationale tiltag og internationale tiltag. For mig at se er der ikke noget som helst dårligt ved internationale tiltag, hvis miljøindholdet er fornuftigt, når der samtidig også bliver fokuseret på de indenlandske tiltag. Det er netop det, at det er en balance, der er det væsentlige.

Fru Pernille Blach Hansen brugte vendingen »i stedet for at købe kvoter i Rusland«. Det er jo en myte, der bliver ved med at cirkulere, og der vil jeg bare sige, at regeringen ikke har købt kvoter i Rusland og ikke har planer om at købe kvoter i Rusland. Regeringen har, som det også står udtrykt i regeringsgrundlaget, en fast politik, nemlig at prøve at søge en balance mellem nationale og internationale tiltag.

Så vil jeg gerne bekræfte, at hr. Jørn Dohrmann, som han også gav udtryk for heroppefra, er optaget af problemstillinger om Måbjerg og Måbjergværket. Jeg vil sige, at jeg også er enig med hr. Jørn Dohrmann i, at problemstillingen må ses en anelse bredere end det, fru Anne Grete Holmsgaard gav udtryk for, nemlig at der jo kan være andre værker, der har samme slags problemstilling.

Det er jo baggrunden for, at regeringen har et udvalg siddende, der prøver at komme med en kortlægning, og det sker i løbet af et par uger, af nogle af de barrierer, der er på det her område, med henblik på så forhåbentlig senere at finde de bredere løsninger, så vi ikke bare skal lave en lex Måbjerg, men kan lave en bredere løsning.

Endelig til sidst: Fru Anne Grete Holmsgaard var meget inde på det her med energibesparelser, som der jo også bliver lejlighed til at snakke om i de kommende energispareplanforhandlinger. Men igen må jeg sige, at der er jeg jo enig i, at hele meningen med klimapolitikken netop er, at den skal give et incitament til de omstillinger, der skal være helt ude i den enkelte husholdning. Jeg fornemmer egentlig også sådan fra debatten i dag, at her har vi måske alligevel en lidt bredere enighed om, at for det første skal man have politik og mål og retning, for det andet skal der være nogle virksomheder, som gør deres hjemmearbejde med hensyn til at udvikle og komme ind på markederne, og for det tredje har den enkelte jo i sidste ende også et ansvar, når der er nye teknologier, der duer i husholdningerne, eller hvor det nu er, f.eks. transportsektoren, for så at foretage nogle bevidste valg.

Jeg mener sådan set, at vores fælles opgave er at prøve at få den der treenighed til at gå op i en højere enhed.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til miljøministeren. Så er det hr. Steen Gade som ordfører for forespørgerne.

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og også for enigheden om en vedtagelse, som jeg mener kan føre os fremad og gøre, at næste gang, vi skal debattere det her, kan vi debattere det på et grundlag, hvor vi er meget mere konkrete, hvor vi har mange flere tanker om målsætninger og sammenkoblinger mellem konkrete miljøproblemer og konkrete bud på, hvordan vi skaber arbejdspladser.

Jeg vil sådan set også sige tak til hr. Per Clausen for Enhedslistens forslag til vedtagelse. Det kunne jeg sagtens stemme for, jeg kunne sådan set også godt fremsætte det. Derfor kunne hr. Per Clausen måske også godt, når det kommer til stykket, stemme for vores forslag til vedtagelse. Det, vi har fremsat, er jo ikke verdens mest ambitiøse forslag, men det er det, vi kan nå i dag, og der er mulighed for, at vi får sat en dagsorden, hvor vi kan fortsætte diskussionen – og til hr. Per Clausen vil jeg sige – fortsætte presset for at få noget ud af det her.

KL 19.55

Jeg vil gerne sige til erhvervsministeren, som havde nogle betragtninger om kortuddannede, hvor han henviste til, at det er andre ting, der skal til for at klare kortuddannede, nemlig opkvalificering og uddannelse, at selvfølgelig er det det. Det er jo en banalitet, det ved alle.

Men det er jo altså rigtigt, og det vil jeg bede erhvervsministeren og måske også andre økonomiske ministre kigge på, at af de job, vi snakker om her, er der – hvis vi skal lave energibesparelser i den størrelsesorden, som jeg har nævnt her, 41 pct. i boligsektoren inden 2015 – flere til kortuddannede end i en lang række andre sektorer. Det gælder også, hvis vi får en pæn del af de måske 100.000 arbejdspladser, der kan være i vindmølleindustrien i Europa inden 2025. Vi skal ikke have dem alle sammen, men en pæn bid af dem.

Vindmølleindustriens egen forudsigtelse er jo, at der er 1 million arbejdspladser i vindmølleindustrien i 2025, og der vil her være mulighed for job til kortuddannede, men det gælder selvfølgelig generelt i vores samfund, at alle skal op-